

ההמולה נגמרה. במלון שלו בתל-אביב סיפר זובין מהטה לשולמית יריב על עצמו, על אישפחתו, על מצבו הנספי ועל חלומותיו

לפילהרמונית של ניו יורק והפילהרמונית של פרינצה. אני אוהב את התיזמורת הישראלית. לא פעם אני צועק, אבל כשהם מנגנים ערב עם כל הלב, אני מרגיש כאילו הם מנגנים בשבילי. חברי התיזמורת מגינים עליי, ולא מספרים לי על ביקורת לא טובה. לא אשכח איך הופיעה כאן פעם בעיתון ערב כי קורת שלילית על קונצרט שלי, שבכך לא נערך, בגלל סיבות טכניות.

בגין שאל

מי אני

אני חולם לעשות את פטר והזאב בידיש. רציתי לעשות את זה עם יצחק (פרלמן). אבל הוא פחד. אני אעשה את זה עם שמוליק (סגל). זאת לא תהיה הופעה לילדים, אלא למבוגרים דוברי יידיש.

אין כמו המוסיקה כדי לקרב לבבות. חלמתי להופיע עם התיזמורת הישראלית בקאהיר, בביירות ובמוסט קבה. הייתי רוצה לזכות להגשים את החלום הזה!

באפריל 1978, מייד אחרי חתימת החוזה של קמפ דייוויד, הלכתי עם שימחה (דיניץ) למלון שבו התגורר מנחם בגין. פניתי אליו ואמרתי שהתיזמורת הפילהרמונית הישראלית

שהכסף נכנס לבנק, הוא לא מעניין אותי. תמיד חסר לי כסף מזומן, כי אשתי, נאנסי, משקיעה בכתיים. היא קונה בתים ועושה בהם רקורציה, ואחר כך היא משכירה אותם. יש לנו ארבעה בתים כאלה בלוס אנג'לס, ועוד שני בתים במקומות אחרים. רק עכשיו היא קנתה בית לרוד שלה ממישיגן, כדי שיגרו לירינו.

לפני 16 שנה היתה נאנסי באה איתי לארץ. היא היתה יושבת בחדר במלון ומשתעממת. לפעמים היא יצאה לחפירות בתל-אביב. כיום היא מתעסקת בכתיים שלנו וכאה לארץ רק לעיתים רחוקות.

היא מארחת למופת ומקובלת מאוד בבית הלבן, השולח לה מדי פעם לימוזינה כדי להביא אותה לשם. רק לאחרונה היא נסעה לקבל בשימלת סארי את ראש ממשלת הודו ואשתו, שבאו לבית הלבן. הבית הנחשב לביתנו האמיתי הוא הבית בלוס אנג'לס.

מיכאל, הנסיך היווני, שהוא ידידי, כתב עליו כתבה מצולמת גדולה בכתבת לענייני אדריכלות, כעל בית למופת.

הוא מרוחק 35 קילומטר מלוס אנג'לס. יש בו אוסף של רהיטים מהמאה ה-16 וה-17, שקנינו בעיקר באיטליה. כיפו יש ערבי בשם נאצר.

בשנת 1961. אז לקחו אותו הוריו של דניאל ברנבויס לטיול ברחובות תל-אביב וזובין נזכר: הרגשתי כמו בבית. לדעתי, ישראל ממש דומה להודו.

מבט מן המידפסת של מלון היל-טון התל-אביב

בימי שבו מתגורר המנצח. זובין הגיע לארץ לראשונה

צוג הטוב ביותר של ישראל!

גם ממשלת ארצות-הברית לא הבינה את החשיבות של הביקור של הפילהרמונית של ניו יורק בארץ. לא היינו מצליחים להגיע הנה, לולא עזרת הסיטי בנק, שאין לו בכלל עסקים עם הארץ, ובראשו לא עומד אפילו יהודי יהודים יש בהליווד.

התרגלתי לחיות שלושה חודשים בשנה במלון בישראל. אני ארם שקם בבוקר, בלי קפה ובלי ארוחת-בוקר. אני לא שותה ולא מעשן. אני מנסה

וארינה גרמה הרבה בעיות לזובין. היא לא היתה מוכנה לקבל את אחיו של זובין, שחי במונטריאול. כאביה החדש, אחרי שנשא לאשה את גרושתו-אמה.

זובין היה המאושר באדם כשנולד לו הנכד. זה היה בין שני קונצרטים שלו בארץ. והוא טס לראותו וחזר דקות ספורות לפני הקונצרט. בתמונה - עם אשתו השנייה.

שולמית יריב

ביקור חטוף בן יומיים ערכה נאנסי מהטה בארץ. היא באה כדי לשמוע את שני הקונצרטים החגיגיים. בניצוח בעלה.

לית זה הרבר הטוב ביותר שיש בארץ, הוא הסביר לי שיש לו עניינים יותר חשרים של הגדה המערבית. ובכלל, הוא שאל אותי, באיזה כלי אתה מנגן?

שימחה רצה לקבור את עצמו מתחת לשולחן, הוא לא חלם שהוא צריך היה להקדים ולהסביר לבגין מי זה זובין מהטה.

אני לא נגר בגין, אבל כליך הצטרעתי שהוא לא הבין את מה שאני יודע, שהחברה המצרית היתה מתה לשמוע מוסיקה. אלה יכלו להיות שלוש שעות של קירוב-לבבות אמיתי! כי חוץ ממטוס הלבאי - התיזמורת הפילהרמונית הישראלית היא היי

ששמנו רכשנו עתיקות. ביניהן שולחן משגע לששי"ש. נאנסי ביקרה לאד רונה כמשך יומיים בארץ, ונסעה ליפו, לנאצר. היא לא מצאה שם כלום. גם הוא העלה את המחירים.

אני אוהב לגור כשאני מוקף ביופי. אני מרגיש כאילו אני שייך למאה הזאת, למרות העובדה שאני אוהב בתים מודרניים. אני ארם רומנטי.

התיזמורת הישראלית התארכה בכיתנו בלוס אנג'לס. אשתי אירגנה נשף-בארבקי על הרשא. עם ריקודים אמריקאיים בנוסח סקייורדאנס. זאת היתה הדרך שלי להודות להם. אני אוהב אנשים ואוהב לארח.

רק לאחרונה, כשביקרנו בפרינצה, שכרתי על חשבוני ארמונו וערכתני נשה

לישון בבוקר כמה שיותר מאוחר. אשתי טוענת שאני מפונק. מה שאני צריך לידר זה עוגה טובה של שוקולד, ושקית פילפלים ארומים חריפים, שאני מוסיף אותם למאכלים. אני מכור לאוכל טוב, ומקבל כל בוקר מסאו'. יש ימים שבהם אני עובר 18 שעות ביממה.

אני קשור מאוד לילדיי. הבן, ויליאם מרוון, שקיבל לאחרונה תפקיד כשחקן בתיאטרון-קייז בניו יורק. הבת, וארינה, מתגוררת ברירה שכורה ליד אמה כרמן, אשתי לשעבר, במונטריאול. אני לא מפסיק לדאוג לילדיי, למרות זאת שאנשים טוענים שצריך להפסיק לתמוך בהם בגיל 21.

(המשך בעמוד 36)